

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/164/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7918201728
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Murínová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7918201728.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Murínovej a členov JUDr. Ladislava Cakociho a JUDr. Petra Tutka v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, P.O.BOX 205, proti žalovanej: D. L., nar. XX.X.XXXX, bytom P. V. XX/XX, L., o zaplatenie sumy 1.966,38 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Trebišov zo dňa 12. februára 2019 č.k. 17Csp/70/2018 - 130 takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Trebišov (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) napadnutým rozsudkom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.966,38 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne z dlžnej sumy od 4.7.2015 do zaplatenia v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Žalobcovi priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. V odôvodnení súd prvej inštancie poukázal na argumentáciu žalobcu v žalobe, že so žalovanou dňa 12.2.2014 uzatvoril zmluvu o pôžičke č. 7133975, na základe ktorej jej poskytol pôžičku vo výške 2.000 eur, ktorú mala žalovaná splatiť formou pravidelných mesačných splátok v celkovom počte 60 pri výške splátky 57,70 eur, do podania žaloby žalovaná uhradila 634,70 eur a vzhľadom na to, že žalovaná porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku včas, v súlade so zmluvou a podmienkami, dňa 29.4.2015 listom - predžalobná upomienka vyzval žalovanú k úhrade dlžných splátok, pričom žalovanú upozornil na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru a následne - nakoľko k úhrade dlžných splátok nedošlo ani v dodatočne poskytnutej lehote, žalobca dňa 19.6.2015 úver zosplatnil, o čom žalovanú informoval listom zo dňa 28.6.2015. Celkový dlh predstavuje sumu 1.966,38 eur.

3. Konštatoval, že zmluvou o postúpení pohľadávok bola pohľadávka voči žalovanej, ktorá je predmetom tohto konania, postúpená na žalobcu, že uznesením zo dňa 9.1.2019 č.k. 17Csp/70/2018-115 pripustil zmenu strany sporu na strane žalobcu.

4. Pri rozhodovaní vychádzal súd prvej inštancie zo zistenia, že spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., ako pôvodný veriteľ a žalovaná ako klient uzatvorili dňa 12.2.2014 Zmluvu o pôžičke, schválená výška pôžičky bola 2000 eur, ktorú mala žalovaná uhradiť v 60 splátkach, výška mesačnej splátky bola 57,70 eur stým, že priemerná hodnota RPMN činila 21,09 %, ročná úroková sadzba 27 %, termín konečnej splatnosti 2/2019, celkové náklady spotrebiteľa predstavovali 1.462 eur. Zistil tiež, že predžalobnou upomienkou zo dňa 29.4.2015 vyzval pôvodný veriteľ žalovanú na splatenie nedoplatku na splátkach v celkovej výške 178,87 eur do 5.6.2015 „s upozornením, že zosplatnenie úveru“. Z prehľadu splátok súd zistil, že žalovaná na splátkach uhradila 634,70 eur.

5. Takto zistený skutkový stav súd prvej inštancie právne posúdil podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, platného a účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), § 52 ods. 1, 2, 3 a 4, § 53 ods. 1 až 3 a ods. 5, § 524 ods. 1 a 2, § 559 ods. 1 a 2, § 657 Občianskeho zákonníka a uzavrel, že „Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola uzavretá zmluva o pôžičke, z ktorej vzniknutá pohľadávka bola na žalobcu postúpená zmluvou o postúpení, ktoré postúpenie bolo preukázané v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka ako aj zákona o spotrebiteľských úveroch, a preto má súd za to, že je daná aktívna legitímácia žalobcu v tomto konaní.“ Ďalej súd prvej inštancie usúdil, že uzatvorená zmluva o pôžičke je zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a dospel k záveru, že „žalobca poskytol žalovanej pôžičku a žalovaná uhradila žalobcovi iba sumu 634,70 Eur“, a z uvedeného uzavrel, že „nárok žalobcu je dôvodný v celom rozsahu, a preto zaviazal žalovanú na úhradu dlžnej sumy vo výške 1.966,38 Eur.“

6. Výrok o príslušenstve priznanej peňažnej pohľadávky odôvodnil súd prvej inštancie aplikáciou § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.. Dôvodil, že „žalovaná sa s plnením svojho peňažného záväzku dostala do omeškania, zaviazal ju súd aj na zaplatenie úroku z omeškania z dlžnej sumy v žalobcom požadovanej výške 5,05 % ročne, ktorá výška je v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády, a to od 4.7.2015 do zaplatenia“.

7. O trovách konania súd rozhodol podľa § 251, § 255 ods. 1 a 2 CSP.

8. Proti tomuto rozsudku podala včas odvolanie žalovaná z dôvodu, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, t.j. z odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f), g) a h) CSP. Navrhla zrušiť rozsudok a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Súdu prvej inštancie žalovaná vytkla, že neposúdil úverovú zmluvu, ktorá je neplatná a obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Poukazom na skutočnosť, že od poslednej zaplatenej splátky ubehlo viac ako tri roky, žalovaná tvrdila, že pohľadávka žalobcu je premlčaná a súčasne vzniesla námietku premlčania žalobcom uplatnenej peňažnej pohľadávky.

9. Žalobca nevyužil právo vyjadriť sa k odvolaniu žalovanej.

10. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovanej ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu danom ust. § 379, § 380 ods. 1, 2 CSP a dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky pre potvrdenie a ani pre zmenu napadnutého rozsudku, ale rozsudok je potrebné zrušiť podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP, pretože súd prvej inštancie svojím nesprávnym postupom znemožnil stranám sporu, aby uskutočňovali im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP).

11. Základné právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len ústava“) zaručuje, že každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch určených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky. Podľa záverov ustálenej judikatúry rozhodnutiu všeobecného súdu vo veci samej musí predchádzať jeho postup zodpovedajúci garanciam spravodlivého súdneho konania v zmysle príslušných ustanovení ústavy a medzinárodnej zmluvy o ľudských právach a základných slobodách, najmä garanciam obsiahnutým v princípe rovnosti zbraní a práve na kontradiktórne konanie. Všeobecné súdy v civilnom súdnom konaní nemajú poskytovať formálny či formalistický výklad a aplikáciu práva, ale majú poskytovať taký výklad a aplikáciu práva, ktorý je materiálnou ochranou zákonnosti, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov sporových strán (por. m.m. rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29. februára 2012, sp. zn. 1 Cdo 48/2010).

12. Z práva na spravodlivý proces predovšetkým vyplýva povinnosť súdu umožniť stranám sporu účinné uplatňovanie námietok a argumentov, ako i povinnosť súdu sa s týmito námietkami a argumentmi,

ktoré sú spôsobilé ovplyvniť rozhodovanie, presvedčivo v odôvodnení vysporiadať (I. ÚS 46/05, I. ÚS 353/06, II. ÚS 220/08, III. ÚS 12/07, IV. ÚS 163/08). Súd je povinný vysporiadať sa so všetkým, čo vyšlo v priebehu konania najavo a čo strany sporu tvrdia, ak to má vzťah k prejednávanej veci. Pokiaľ súd túto svoju povinnosť nesplní, a to buď tým, že sa zo zistenými skutočnosťami alebo tvrdenými námietkami nezaobrá vôbec, alebo sa s nimi vysporiada nedostatočným spôsobom, má to za následok vadu konania, premietajúcu sa ako zásah do ústavne zaručeného práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd a do práva na súdnu ochranu. Rešpektuje sa tak základná funkcia dôkazného konania v civilnom súdnom procese, ktoré obsahuje vykonanie dôkazov, ich hodnotenie a ústi v zistenie skutkového stavu. Ak teda súd založil súdne rozhodnutie na niečom, čo nebolo predložené na diskusiu, resp. čo nebolo predmetom diskusie strán alebo ak pri hodnotení dôkazov niektorý z dôkazov vykonaných v konaní opomenul, resp. sa ním nezaoberal, zaťažil svoje rozhodnutie a konanie mu predchádzajúce vážnou procesnou vadou, zakladajúcou dôvod pre zrušenie rozhodnutia, ktoré pre nedostatok dôvodov nemožno preskúmať. Za takejto situácie odvolací súd nie je ani oprávnený pre účely eventuálnych vlastných skutkových záverov bez ďalšieho hodnotiť vykonané dôkazy.

13. Táto povinnosť nebola súdom prvej inštancie náležite rešpektovaná v situácii, ak je z obsahu spisu i odôvodnenia rozsudku zrejmé, že žalovanou je spotrebiteľka, ktorá uzatvorila s právnym predchodcom žalobcu zmluvu o úvere, a súd žalobe vyhovel bez toho, aby posudzovanú spotrebiteľskú úverovú zmluvu akokoľvek hodnotil podľa stavu, ktorý tu bol v čase jeho uskutočnenia a bez toho, aby posudzoval, či (ne)nastali dôsledky väd tohto úkonu predvídané zákonom, ku ktorým je povinný prihliadať z úradnej povinnosti, a to tak jednotlivo, ako i v ich vzájomných súvislostiach.

14. V tomto smere rozhodnutie súdu prvej inštancie vo vzťahu k záveru, že nárok žalobcu je dôvodný, neobstalo ani v rovine jeho vlastnej argumentácie, nakoľko tento záver absentuje akékoľvek odôvodnenie, a preto už z tohto dôvodu nemôže byť považovaný za správny. Naviac prvoinštančný súd svoj záver o dôvodnosti uplatneného nároku žalobcu odôvodnil len všeobecnou konštatáciou, že nárok žalobcu vyhodnotil ako dôvodný bez toho, aby zmluvné (úverové) podmienky akokoľvek vyhodnotil. Súd rozhodol bez toho, aby jasne a zrozumiteľne uviedol, aký záver učinil o skutkovom stave veci. Na tomto mieste odvolací súd pripomína, že rozsah skutkových zistení sa v podstate musí kryť s rozsahom tých skutočností, ktoré sú z pohľadu sledovanej (aplikovanej) právnej normy zásadne právne významné. Sú to teda tie právne skutočnosti, ktoré sú upravené v príslušnej právnej norme, ktorá má byť vo veci súdom aplikovaná a ktorá tak predznamenáva výpočet tých skutočností, ktoré budú formulovať záver o skutkovom stave veci. Záver o skutkovom stave veci tak slúži k lepšej prehľadnosti rozsudku v jeho tzv. skutkovej časti potiaľ, že predstavuje (z dielčích skutkových zistení) logicky prepojený skutkový nálež, ku ktorému súd nachádza (aplikuje) príslušnú právnu normu, ktorú je potrebné na daný skutkový stav aplikovať. Uvedený záver prichádza do úvahy za stavu, ak žalobcom opísaný tzv. žalobný skutok bol v konaní preukázaný, lebo v opačnom prípade je jeho žaloba zamietnutá, čo nie je dôsledkom aplikácie právnej normy, ale nepreukázaním právne významných skutočností. Pretože skutková právna veta, ako sumarizácia právne relevantných skutkových zistení, je množinou informácií zistených v civilnom súdnom procese, ku ktorej súd vyhľadáva príslušné pravidlo správania, je nutné, aby bola úplná a aby o jej validite súd nemal pochybnosti. Ak totiž sú (hoci i nepatrne) pochybnosti o skutkových okolnostiach, ktoré sú inak identické so skutkovými okolnosťami predvídanými v hypotéze príslušnej právnej normy, nemožno v tejto (neistej) skutkovej situácii vôbec uvažovať o aplikácii predmetnej právnej normy na takto zistený skutkový stav. Súd teda môže pristúpiť k aplikácii danej právnej normy až v procesnej situácii, kedy zistí relevantný skutkový stav, nie však v situácii, ak má sám pochybnosti o úplnosti žalobcom tvrdného skutku, správnosti skutkových zistení, resp. validite získaných informácií i po zhodnotení v konaní vykonaných dôkazov, a to s prihliadnutím na všetko, čo vyšlo v konaní najavo. Inými slovami, po vykonanom zhodnotení dôkazov musí byť naisto zistený skutkový stav, ktorý (pri existencii príslušnej právnej normy) alebo bude podraditeľný pod príslušné pravidlo správania (právnu normu) alebo nie (napr. preto, že sa žalobcovi nepodarilo preukázať žalobné tvrdenia a nebol tak zistený skutkový stav, na ktorý by bolo možné aplikovať príslušnú právnu normu), teda aby súd zistený skutkový stav podradil príslušnej právnej norme, ktorá vedie k záveru o právach a povinnostiach strán sporu. I v tomto smere súd musí podať zreteľný a zrozumiteľný výklad o tom, z akého právneho ustanovenia či právnych ustanovení vychádzal a prečo pod tieto ustanovenia nakoniec podradil zistený skutkový stav veci. Pokiaľ súd túto povinnosť nesplní, dochádza k nepreskúmateľnosti jeho rozhodnutia.

15. V danom prípade odôvodnenie rozsudku, bez uvedenia konkrétnych záverov súdu, vyplývajúcich zo skutkového stavu zisteného v prejednávanej spore, odvolací súd považuje za nedostatočné, neúplné, a už z tohto dôvodu nesprávne. Pretože skutková právna veta, ako sumarizácia právne relevantných skutkových zistení, je množinou informácií zistených v civilnom súdnom procese, ku ktorej súd vyhľadáva príslušné pravidlo správania, bolo nutné, aby bola úplná a aby o jej validite súd nemal pochybnosti. Súd totiž mohol pristúpiť k aplikácii danej právnej normy až v procesnej situácii, kedy zistil relevantný skutkový stav a následne v tomto smere podať zreteľný a zrozumiteľný výklad o tom, z akého právneho ustanovenia či právnych ustanovení vychádzal a z akého dôvodu pod tieto ustanovenia nakoniec podradil zistený skutkový stav veci. Nakoľko súd si v danom prípade túto povinnosť nespĺnil, dochádza k nepreskúmateľnosti jeho rozhodnutia, ktoré takto nespĺňa požiadavku ustanovenia § 220 ods. 2 CSP, podľa ktorého v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

16. Za takejto situácie je potom nutné uzavrieť, že rozsudok súdu prvej inštancie nespĺňa jednu zo základných podmienok ústavne súladného rozhodnutia, a to požiadavku riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Z odôvodnenia rozhodnutia totiž nevyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami súdu pri hodnotení dôkazov a právnym záverom na strane druhej, ktorý sa dostal do zjavného nesúladu so skutkovými zisteniami, resp. z nich v žiadnej mozgnej interpretácii odôvodnenia súdneho rozhodnutia nevyplývajú. V prejednávanej spore, ako vyplýva z dôvodov napadnutého rozsudku, súd prvej inštancie totiž neobjasnil základné otázky, ktoré majú pre vec podstatný význam, na základe čoho potom vyvodil predčasný (a nepreskúmateľný) záver o dôvodnosti nároku žalobcu. Na rozhodnutie, ktoré je výsledkom tohto nesprávneho postupu súdu, je preto potrebné hľadieť ako na rozporné so zásadami spravodlivého procesu, právnej istoty a predvídateľnosti práva, a už len z tohto dôvodu je nutné pristúpiť k jeho kasácii.

17. Z uvedeného rezultuje, že súd označeným nesprávnym postupom zaťažil konanie vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie v spore. Uvedená vada je dôvodom, pre ktorú odvolací súd musel rozsudok podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP spolu s akcesorickým výrokom o trovách konania zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie (§ 391 ods. 1 CSP).

18. Pretože v spotrebiteľskej veci je potrebné mať vždy na zreteli základné interpretačné pravidlo, a to ochranu slabšej strany - spotrebiteľa, po vrátení veci bude povinnosťou súdu prvej inštancie podrobiť jednotlivé zmluvné podmienky posudzovanej spotrebiteľskej zmluvy súdnej kontrole z úradnej moci, umožniť stranám sporu realizovať všetky ich procesné práva priznané im platným procesným poriadkom, zaoberať sa dôsledne obranou žalovanej založenou na tvrdení o neplatnosti posudzovanej spotrebiteľskej zmluvy a v prvom rade tiež otázkou dôvodnosti žalovanou vnesenej námietky premičania žalobcom uplatneného nároku. V spore následne opätovne rozhodnúť a rozhodnutie odôvodniť v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 CSP a ustálenými zásadami súdnej praxe tak, aby z odôvodnenia rozhodnutia bolo nepochybné právne posúdenie uplatneného nároku žalobcu vo vzťahu k žalovanej, ako aj právne závery, ktoré vyvodil zo zisteného skutkového stavu a obsahom ktorého budú jasné a zrozumiteľné odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky, vrátane námietok žalovanej v priebehu tohto odvolacieho konania, súvisiace s predmetom súdnej ochrany.

19. V novom rozhodnutí súd rozhodne o trovách celého konania, vrátane trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

20. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e** je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).